

організації. – 2008. – №2 – С.25-30. 3. Івахненко С.В. Сучасні інформаційні технології управління підприємством та бухгалтерія: проблеми і виклики// Бухгалтерський облік і аудит. – 2008. – №4. – С. 54.

Дейнеко К.А.,
студ. гр. ОП-31,
Національний університет «Львівська політехніка».
Науковий керівник – Микитюк Н.О.,
к.е.н., доцент кафедри обліку та аналізу

ОСОБЛИВОСТІ ІНВЕСТИЦІЙ В ІНТЕЛЕКТУАЛЬНИЙ КАПІТАЛ

Концепція «інтелектуального капіталу» набула розвитку в 90-х роках ХХ ст. На сьогодні в науковій літературі існують різні підходи до його визначення. Зокрема, науковці І. Руус, С. Пайк та Л. Фернстром [1], під цим терміном розуміють «...ресурси інтелектуального капіталу, які збільшують потенційні можливості організації при створенні цінності». Т. Стюарт [2] розглядає інтелектуальний капітал як суму знань всіх працівників компанії, що забезпечує її конкурентоспроможність, включає в себе знання, досвід, інформацію. Е. Брукінг [3] терміном «інтелектуальний капітал» позначає нематеріальні активи, без яких компанія тепер не може існувати. Автор розділяє інтелектуальний капітал підприємства на: ринкові активи; інтелектуальна власність як актив; людські активи; інфраструктурні активи.

В.Л. Іноземцева [1] розглядає інтелектуальний капітал як «...колективний мозок, що акумулює наукові й повсякденні знання працівників, інтелектуальну власність і накопичений досвід, спілкування й організаційну структуру, інформаційні мережі й імідж фірми».

Загальним для всіх тлумачень інтелектуального капіталу є те, що цей термін використовується для позначення нематеріальних активів, без яких компанія не може існувати, посилюючи конкурентні переваги. Складовими частинами інтелектуального капіталу є: людські активи, інтелектуальна власність, інфраструктурні та ринкові активи.

Функціями інтелектуального капіталу підприємства є:

- розвиток інтелектуальної власності;
- навчання креативному типу мислення працівників, формування і реалізація основних моделей відтворення кожної конкретної економічної системи і їх сукупності;

- ріст загального обсягу прибутку за рахунок формування і реалізації необхідних підприємству систем знань, речей і відносин, які, в свою чергу, забезпечують його високоефективну господарську діяльність [4].

Носіями інтелектуального капіталу прийнято вважати професіоналів, наділених унікальними і важко замінними здібностями, значимість яких для суспільства найкраще оцінюється в умовах ринку. Інтелектуальний капітал визначає конкурентоспроможність економічних систем, виступає ключовим ресурсом їх розвитку.

Інвестування – найважливіша передумова виробництва інтелектуального продукту. Для формування і розвитку творчих здібностей недостатньо тільки інвестицій. Зміст цього процесу – це не просто вкладення коштів і ресурсів, а усвідомлена і цілеспрямована діяльність самого носія цих якостей і всього суспільства.

Інвестиції в інтелектуальний капітал мають ряд особливостей, які відрізняють їх від інших видів інвестицій:

1. Віддача від інвестицій в інтелектуальний капітал безпосередньо залежить від тривалості працездатного періоду його носія. Чим раніше здійснюються вкладення в людину, тим швидше відбувається віддача.

2. Інтелектуальний капітал піддається не тільки фізичному та моральному зносу, але і здатний накопичуватися і примножуватися.

3. У міру накопичення інтелектуального капіталу його прибутковість підвищується до певної межі, обмеженого верхньою межею активного трудового віку, а потім різко знижується.

4. Не всі інвестиції в людину можуть бути визнані вкладеннями в інтелектуальний капітал, а лише ті, які суспільно доцільні та економічно ефективні.

5. У порівнянні з інвестиціями в інші різні форми капіталу, інвестиції в інтелектуальний капітал є найбільш вигідними як з точки зору однієї людини, так і точки зору всього суспільства.

Інтелектуальний капітал завжди контролюється самим індивідом незалежно від джерела інвестицій на його розвиток.

Література

1. Гапоненко А.Л. *Управление знаниями. Как превратить знания в капитал* / А.Л. Гапоненко, Т.М. Орлова. – М.: Эксмо, 2008. – 400 с. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://game.ru/book/management/upravlenie_znaniyami_kak_prevratit_znaniya_v_kapital.
2. Селезнев Е.Н. *Интеллектуальный капитал как объект управления* / Е.Н. Селезнев // *Справочник экономиста*. – 2007. – № 2. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.profiz.ru/se/2_2007/intelkapital/.
3. Тугускина Г.Н. *Интеллектуальный капитал – прорывной фактор экономики* // *Управление*

персоналом. – 2015. – №22. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://hrportal.ru/article/intellektualnyu-kapital-proryvnoy-faktor-ekonomiki>. 4. Интеллектуальный бизнес : конспект лекций для студентов, обучающихся по специальности 8.03050401, 7.03050401 – Экономика предприятия / Нар. укр. акад.– Харьков: Изд-во НУА, 2015. – 80 с.

Кархут М.О.,
студ. гр. ОП-42,
Національний університет «Львівська політехніка».
Науковий керівник – Оліховський В.Я.,
к.е.н., асистент кафедри обліку та аналізу

ОСОБЛИВОСТІ ВЕДЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ У ФІЗИЧНИХ ОСІБ-ПІДПРИЄМЦІВ ТА ЇХ ЗМІНИ У 2020 РОЦІ

Створення бізнесу – це перш за все ініціативна діяльність, яка проводиться під певним ризиком. Вибираючи організаційно-правову форму необхідно добре обдумати всі її позитивні та негативні сторони. Створення фізичної особи-підприємця (далі – ФОП) з одного боку, виглядає легко та зручно, з іншого – це важкий шлях, який під силу не кожному.

ФОП – це особа, яка створює, веде та підтримує діяльність суб'єкта господарювання одноосібно. Звичайно, потрібно використовувати делегування, але на перших етапах потрібно робити все самому, щоб краще зрозуміти специфіку роботи та як краще її організувати у майбутньому та які повноваження потрібно буде делегувати, а які тримати під власним контролем.

Для того щоб стати платником єдиного податку (далі – ЄП) (1-2 групи) потрібно до кінця місяця, з дня державної реєстрації, подати відповідну заяву державному реєстратору. Для 3 групи – до 10 календарних днів з моменту державної реєстрації. Недотримання даних термінів призведе до того, що ФОП автоматично зараховується до загальної системи оподаткування. Якщо ж даний термін було пропущено, то потрібно подати Заяву про перехід на ЄП у термін не пізніше ніж 15 календарних днів до початку наступного календарного кварталу.

В цілому, спрощена система має свої переваги та недоліки. До переваг можна віднести: відсутність плати за землю та не великий штат працівників (відповідні нижчі витрати на їх утримання).

Недоліки – виручка за рік порівняно невелика; основні споживачі послуг це населення або підприємства, що також перебувають на спрощеній системі оподаткування (це більше стосується 1-2 груп єдиного податку).